

РЕШЕНИЕ

№ 7911

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7852** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на П. С. Р. срещу Писмо № РПД23-ОИ94-5-1 от 3.08.2023г на Кмета на район П., СО, обективиращо отказ да се предостави достъп до обществена информация по заявление от 21.07.2023г.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди, че след като задълженият субект е счел, че исканата информация е публично достъпна е можел да отговори. Задълженият субект е дължал мотивирано писмено произнасяне. Моли да се отмени обжалвания откази задължи ответника да предостави исканата информация. Претендира разноси

Ответникът – Кмет на район П., СО чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 21.07.2023г П. С. Р. е поискал от Кмета на район П. да му се предостави информация: Колко на брой благоустройствени, комунални и други мероприятия по см на чл. 46 ал.1 т.2 от ЗМСМА са проведени през 2023г в СО, район П.? Със заявлението за достъп до обществена информация П. Р. е поискал

информацията да му бъде предоставена по електронен път или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните /л. 12 от делото/.

По повод подаденото заявление Кметът на район П. е издал процесното Писмо № РПД23-ОИ94-5-1 от 3.08.2023г в което е обосновал, че в изпълнение на задълженията си по чл. 15 от ЗДОИ търсената информация е публикувана на интернет страницата на района, поради което е публично достъпна.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Оспорения акт е издаден от компетентен орган. Кметът на район П. се явява „задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал.1, пр.3 от ЗДОИ, като орган на изпълнителната власт в общината. За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган. Въпреки, че актът не носи наименованието решение, съдът намира, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като същият съдържа правни и фактически съображения и волята на компетентния да го издаде административен орган е сравнително ясно изразена.

При издаване на процесното писмо, съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Преди всичко, съдът намира противно на доводите на жалбоподателя, че процесното писмо от 03.08.2023 г. не представлява отказ за предоставяне на достъп до търсена служебна информация, тъй като същината на оплакванията са свързани с това, че задълженият субект не е зачел заявената форма за достъп до информацията. Както се посочи П. Р. е поискал информацията да му бъде предоставена по електронен път или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните /л. 12 от делото/. Кметът на район П. е обосновал, че в изпълнение на задълженията си по чл. 15 от ЗДОИ търсената информация е публикувана на интернет страницата на района, поради което е публично достъпна.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗДОИ, с цел да се осигури прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, описана неизчерпателно в т. 1-17 от разпоредбата.

Съгласно чл. 15, ал. 1, т. 6,7 и 8 от ЗДОИ, стратегии, планове, програми и отчети за дейността; информация за бюджета и финансовите отчети на администрацията, която се публикува съгласно Закона за публичните финанси; информация за провеждани обществени поръчки, определена за публикуване в профила на купувача съгласно Закона за обществените поръчки е установена от закона като вид обществена информация, до която всеки заинтересован трябва да бъде максимално улеснен, за да може да бъде постигната търсената "прозрачност в

дейността на администрацията“. Целта на чл. 15, ал. 1 от ЗДОИ е да се създаде лесен и масов ред до обществена информация, която законодателят е преценил, че по своя вид ще допринесе за главната цел на правото на достъп до обществена информация, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а именно да даде възможност гражданите (субектите на правото на достъп) да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените субекти. Чрез установения ред за задължително публикуване на информацията по чл. 15 от ЗДОИ т.е. чрез служебното ѝ довеждане до знанието на обществото (публиката) се привежда принципа за откритост при предоставяне на информацията и се въвежда механизъм за получаването ѝ основан на най-достъпното и масово ползвано средство за намиране на информация от страна на същата тази публика, а именно интернет пространството.

На практика и като краен резултат, достъпът до обществена информация по реда на чл. 15 от ЗДОИ е най-свободния, бърз и ефективен ред за достъп, уреден в ЗДОИ. Това е така, защото: достъпът се предоставя *ex lege*, респ. не е необходимата административната санкция за да бъде получена информацията; не е обвързан от заплащането на нарочни такси за предоставянето на информацията; заявителят има неограничен времеви и пространствен достъп до информацията и нейната обработка; преодоляна е обективната необходимост за административно и техническо разглеждане, характерно за индивидуално търсената информация. Щом правото на достъп до информацията по реда на чл. 15 от ЗДОИ следва пряко от закона и е по отношение на всеки субект, то нарочното и индивидуално заявено търсене по реда на чл. 24 и сл. от ЗДОИ се явява недопустимо, тъй като е безпредметно. Нещо повече, да се приеме, че задължените субекти чрез решението си по чл. 34 от ЗДОИ имат правомощието да "решават" съществували субективно и индивидуално заявено право на достъп до обществена информация, предметно съвпадаща с публикувана такава по реда на чл. 15 от ЗДОИ, при условие, че самият законодател вече е установил по презумпция наличието на такова право на конкретния заявител като част от обществото, то на практика би се допуснало задължените субекти по ЗДОИ да "пререшават" в индивидуален контекст, решението на законодателя за масов и публичен достъп до информацията по чл. 15 от ЗДОИ.

В случая не е отказан достъп до търсената информация. Същността на твърденията е, че ответникът не се е съобразил с предпочитаната от заявителя форма за предоставяне на исканата информация. Тези твърдения обаче, съдът намира за неоснователни. Това е така, тъй като заявителят е поискал информацията да му бъде предоставена по електронен път или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните /л. 12 от делото/, тоест по един от двата начина. Кметът на район П. е обосновал, че в изпълнение на задълженията си по чл. 15 от ЗДОИ търсената информация е публикувана на интернет страницата на района, поради което е публично достъпна. Тоест, задълженият субект е удовлетворил искането относно формата за предоставяне на информацията във втората поискана алтернатива, а именно интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. Тъй като не се касае за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ /която регламентира основанията за отказ, сред които липсва публично оповестяване на информацията по чл. 15 от ЗДОИ / е неприложима, тъй като спорът е за формата и начина на предоставяне на информацията.

В ЗДОИ липсва регламентация какво е очакваното поведение у задължения орган, когато е заявена информация публикувана по реда на чл. 15 от ЗДОИ. По

аналогия с правомощията на задължените субекти по чл. 32 от ЗДОИ и спазвайки основния принцип на ЗДОИ за откритост, включващ в себе си и задължението за служебно съдействие от страна на органите при намирането на търсената информация, кметът на район П. е действал законосъобразно като е указал конкретното местонахождение на търсената информация, а именно на интернет страницата на района. Тоест, ответникът е посочил интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните, с което е удовлетворил желанието на заявителя относно формата на предоставяне на информацията във втората ѝ алтернатива. След като информацията е налична на интернет адрес , който изрично е посочен /интернет страницата на района/, то заявителят е удовлетворен с посочване на мястото, където се съхранява информацията и с това му се осигурява достъп до нея.

С оглед горното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските. С оглед изхода на спора , на жалбоподателя не се дължат разноски. Жалбоподателят следва да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно 143 ал.3 АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. С. Р. срещу Писмо № РПД23-ОИ94-5-1 от 3.08.2023г на Кмета на район П., СО.

ОСЪЖДА П. С. Р. да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК юриск.възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Съдия: